SENECKÝ RAJ

3/2021
Jesenné vydanie

Senecký raj 3/2021—jesenné vydanie—škol. časopis
Vydáva ZŠ pri SLVS Senec, Diaľničná 1, 903 01 Senec
Vychádza od r. 2013 ako občasník

V novom školskom roku 2021/2022 podávame
deťom pomocnú ruku.
SLVS
Súkromné liečebno-výchovné sanatórium
Dialničná 1, 903 01 Senec

Senecký raj
3/2021

Šk. rok 2021/2022
Občasník—jesenné vydanie

OBSAH

Bez úvodu na úvod 3
Výchovný koncert s Martinom Madejom 4
V ZŠ pri SLVS maľované 5
UNICEF—škola priateľská k deťom 7
Kampaň Červené stužky 8
Projekt Šafran 9
Šarkaniáda 10
Najkrajšia báseň 11
Príbehy zo života detí 12
Akcia: Ďakujeme 13

Zažltnuté listy kníh otvárajú bránu do neznámeho sveta vedomostí, ktoré by sme si mali v tomto školskom roku osvojiť ako malú násobilku, abecedu či chemické vzorce.

Kráčame cestou nepoznanou, neznámou a vytrvalo si čítame v knihách, ktoré boli stvorené človekom pre človeka. V každej z nich objavujeme kúsok sveta, ktorý na nás čaká za bránami slvs.

Sme tu opäť. Zvoní zvonček na školskej chodbe. Uhýbame pohľadmi na nové knihy a učebnice, ktoré budeme musieť otvoriť, aby sme sa „poučili“. Nechce sa nám, ale niektorí z nás už vedia, že aj tento rok budeme tráviť čas nielen v škole a učením sa. Ktovie, čo si pre nás naši učitelia pripravili....? Prekvapenia na seba dlho nenechali čakať.

Jeseň sa zosypala na nás ako školské povinnosti a čas tak rýchlo plynul, že sme si ani nestihli všimnúť, čo všetko sme stihli svojou aktivitou a činnosťou vytvoriť.

Školský rok sme otvorili, vďaka pani nine, výchovným koncertom. Nakreslili sme si poďakovanie pre všetkých učiteľov a vychovávateľov. Zúčastnili sme sa prednášky o aids v škole s pani klaudiou. Púšťali sme si šarkanov s vychovávateľmi. Zasadili sme si šafrany s pani ľubkou v rámci projektu krokus. S pánom štefanom sme získali diplom z unicef—škola priateľská k deťom. Napísali sme najkrajšiu báseň na výchove. Upratali sme si pred školou. Vložili sme do tajnej schránky pani stanky vlastné príbehy a básne, ktoré vyšli z pera našich žiakov. Určili sme si hranice správania sa k sebe aj k iným. Odprevadili sme leto na druhú stranu zemegule. Iba sme si overili osvojené vedomosti z geografie a fyziky. Zistili sme, že zemská príťažlivosť existuje. Napísali sme si básne na ľúbostnú nôtu a vybrali sme si najlepšie napísané príbehy zo života detí, našej školy a knižnice. A na záver sme sa nezabudli poďakovať za všetko, čo pre nás robia dospeláci prezlečení za učiteľov, vychovávateľov a iných, ktorí nám celý čas podávajú pomocnú ruku vo chvíľach, keď to najviac potrebujeme. Viete, čo je úžasné? Že nás to ešte neprestalo baviť. Toľko vytrvalosti, energie a ochoty sa môže stretnúť iba na jednom najkrajšom mieste na svete a to je slvs.

Je to práca a usilovnosť nás všetkých, ktorí sa pustili na tŕnistú cestu poznania dobrého a zlého. Lebo aj život nám pripravuje nástrahy, ktorým musíme odolať, aby sme nezišli z cesty, pre ktorú sme boli stvorení. Niekedy nás tlačia topánky a skrývame slzy smútku, ale nevzdávame sa, lebo všetky búrky a mračná raz zmiznú a vyjde slnko, ktoré pohladí našu tvár a usuší slzy, aby už nepálili.

Patrik, 9. roč.

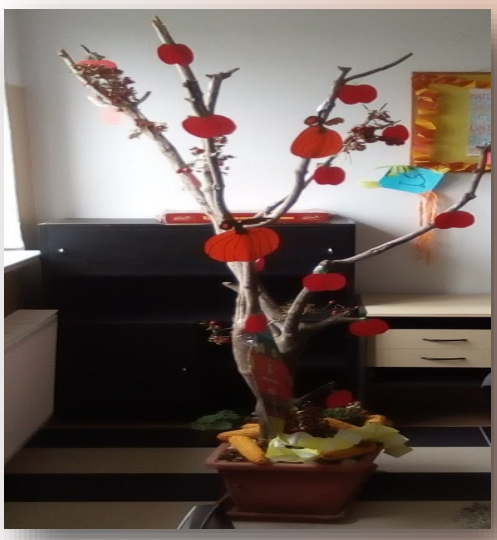

Už sme si zvykli na netradičné ochorenie covid-19. nikto netušil, aký dopad môže mať vírus na fungovanie spoločnosti a na kultúrny život na Slovensku. Preto sa ministerstvo kultúry sr rozhodlo odstrániť dôsledky mimoriadnych udalostí na oblasť kultúry a podalo pomocnú ruku aj ľuďom, ktorí pozitívne vplývajú na formovanie detí a mládeže v školskom prostredí hudbou a motivačným rozprávaním, prečo drogy škodia človeku a aký vplyv má na nás prostredie, v ktorom vyrastáme.

Martin madej s jeho súčasnou ženou paulínou si pre nás pripravili koncert, na ktorom sa nielen spievalo, ale aj rozprávalo o speváckych hviezdach slovenského aj zahraničného šoubiznisu, ktoré podľahli drogovému ošiaľu. Nie všetci sa odtiaľ dokázali vrátiť. Ale sú medzi nimi aj takí, ktorým sa to podarilo a najväčší hrdinovia v našich očiach sú práve tí, ktorí odolali a sú úspešní dodnes. Tí, ktorí nás opustili, lebo nemali silu bojovať, zanechali po sebe skladby, ktoré sa spievajú dodnes v rádiách a pohmkáva si ich každý, lebo majú nákazlivú melódiu.

Aj niektorí z nás majú takúto nepríjemnú skúsenosť a poučili sme sa aj vďaka rozprávaniu životných príbehov martina madeja, ktorý nám pútavo a nevtieravo vysvetlil, ako drogy môžu škodiť nášmu organizmu. Smutné príbehy preťal jeho hlas a hlas paulíny, ktorý sa ozýval celou miestnosťou v našej telocvični. Neodradil nás ani chlad, ale z príbehov nám niekedy behal mráz po chrbte. Poučili sme sa zo smutného rozprávania martina a paulína do toho vždy vniesla kúsok láskavého humoru. Rozveselila nás a my sme sa s radosťou pridali. Na otázky sme odpovedali spontánne a aj my sme chceli vyjadriť svoj názor, prečo by sme už nikdy žiadnu drogu nevyskúšali. Osmelili sme sa rozhovor sa uberal správnym smerom. Boli sme radi, že si nás vypočuli a naše odpovede ich zaujali. Nechýbala pochvala a vysvetlenie, prečo sa zapojili do projektu „znižovanie negatívnych vplyvov krízovej situácie na oblasť kultúry.“

Cieľom výchovného koncertu bolo sprostredkovať nám predstavu o tom, čomu musia populárni speváci odolávať, pod akým stresom a tlakom pracujú a koľko falošných priateľov sa im vtiera do priazne.

Ťažký boj zvádzajú speváci s talentom. Ale my sme sa im odvďačili potleskom.

Cesta spevákov je naozaj ťažká a vďaka pútavému rozprávaniu sme sa dozvedeli, že popularita a sláva neprinášajú so sebou len peniaze a bohatstvo, ale každodenný boj, o ktorom nikto z nás ani netuší. ..... Skoro ako u nás v slvs.

Ďakujeme.

Poučili sme sa.

Patrik,9.roč

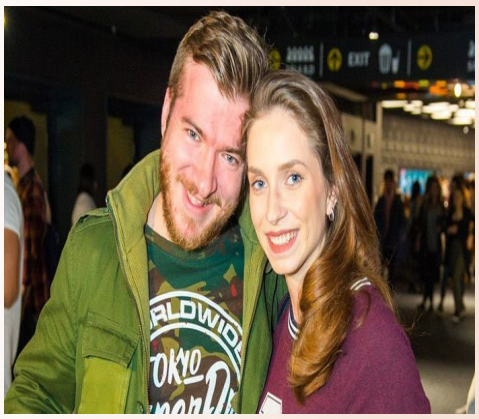

Foto:internet

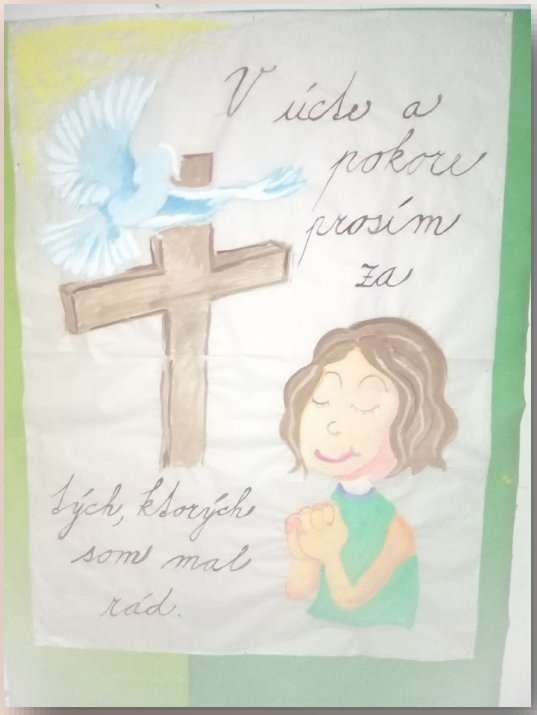

Radi by sme sa s vami podelili o naše kresby, ktoré sú súčasťou muzikoterapie a našich aktivít na vyučovaní a na výchove.

Novembra si pripomíname deň pamiatky zosnulých, kedy všetci zapália sviečku tým, ktorí už medzi nami nie sú.

Smutné príbehy sprevádza povzbudzujúca modlitba nádeje, že sa raz všetci stretneme a objímeme. V zhone školských povinností si symbolicky vždy spomenieme, aké to je, keď sa na cintorínoch rozsvietia sviečky pre tých, ktorí navždy zostanú v našich srdciach.

Na hodinách ruského jazyka maľujeme nielen azbuku, ale sa pripravujeme s pani ľubkou na Vianoce. Dozvedeli sme sa, že tento deň v rusku sa veľmi neodlišuje od slovenského. Preto symbolicky posielame pozdrav do zasneženého ruska.....

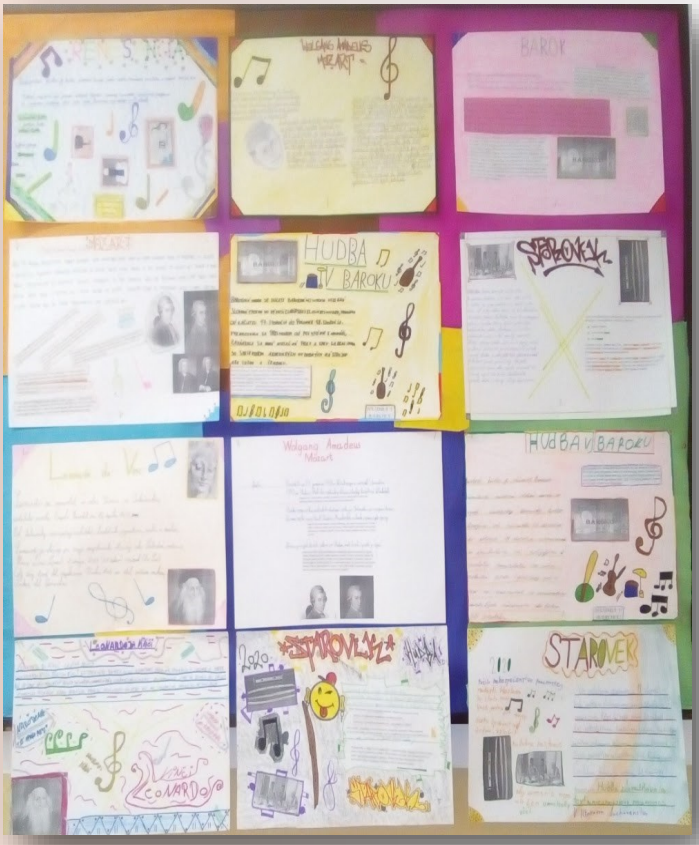

Na hodine hudobnej výchovy spievame a učíme sa piesne, ktoré rozozvučia nejedno srdce. S radosťou a s úprimnosťou spievame, koľko nám hrdlo ráči a hlasivky dovoľujú. Súčasťou našej umeleckej práce je aj tvorba projektov, ktoré sme vypracovali a tak sme sa dozvedeli o hudobných skladateľoch, ktorí rozospievali a uchvátili celý svet.....

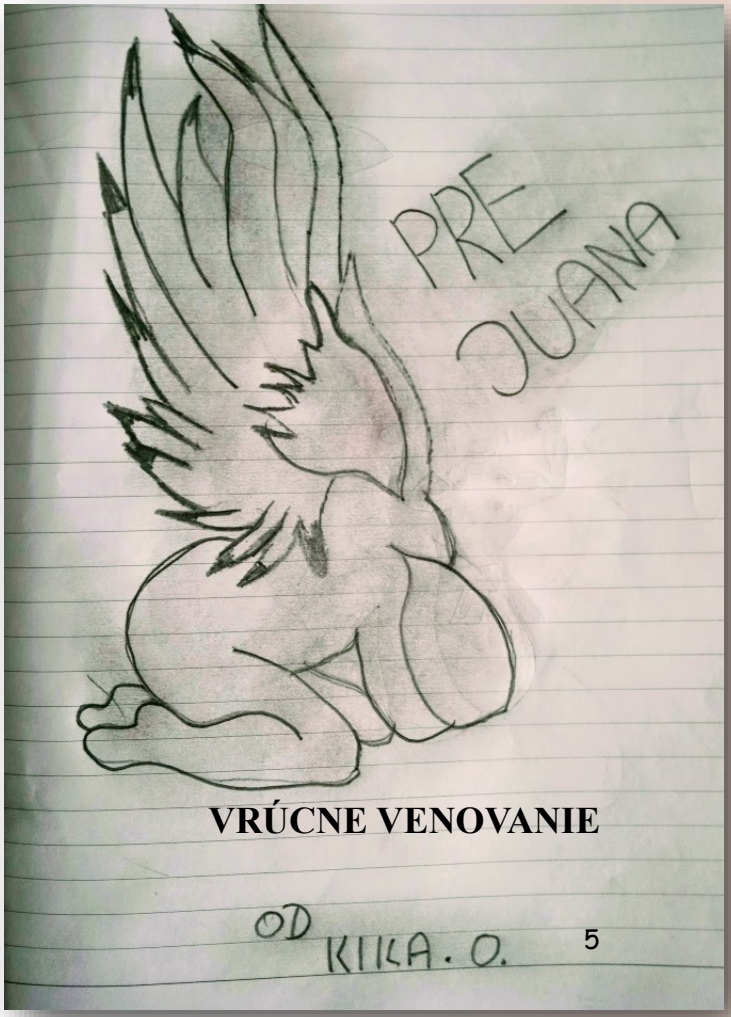

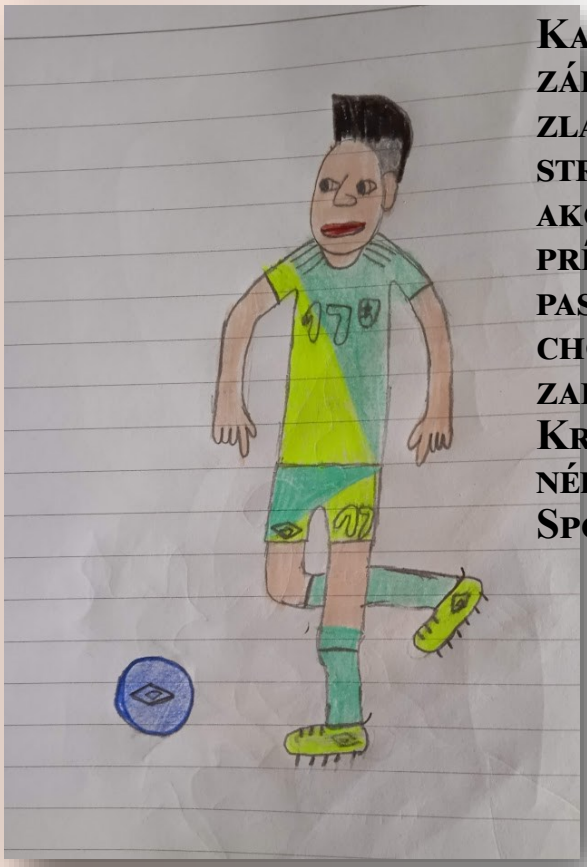

Každoročný futbalový zápas pripomína boj o zlatý pohár v lige majstrov. Ak chcete vidieť ako sa hrá srdcom, príďte sa pozrieť na zápas medzi žiakmi a vychovávateľmi. Je to nezabudnuteľný zážitok. Kresba pripomína jedného z našich žiakov. Spoznávate ho?

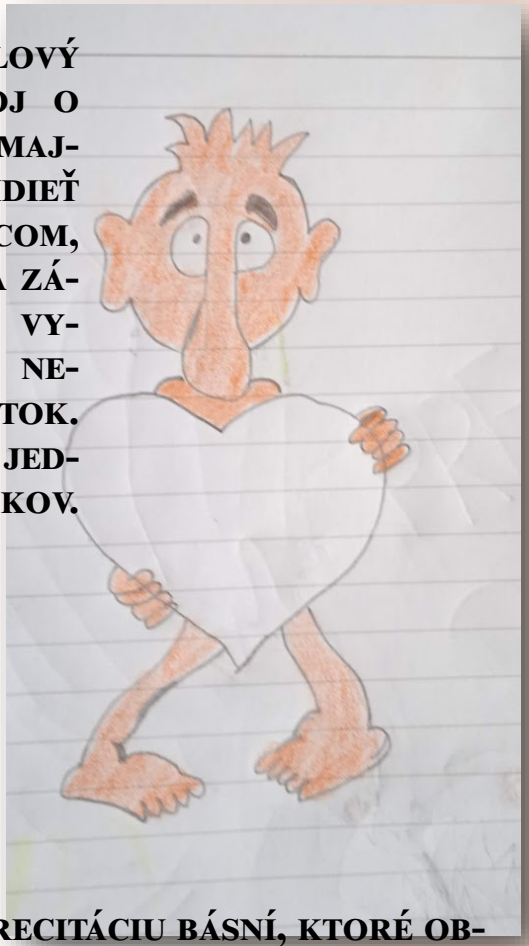

Na hodine literárnej výchovy si nacvičujeme recitáciu básní, ktoré obleteli celú planétu zem a opäť sa vrátili do našich učebníc literárnej výchovy. Ľúbostná lyrika je pre nás najcitlivejšia, pretože sa v nej píše o láske. Každoročne tému ľúbostnej poézie oživíme netradičnou kresbou. Srdce zostane symbolom lásky a zamilovanosti. Veď to poznáte.....

Techniky, ktoré používame na výtvarnej výchove, sme si osvojili už v minulom školskom roku. Temperové farby sa dajú využiť nielen na temperomaľbu, ale aj na obrzy, ktoré sme nakoniec poslali do aukcie v projekte Škola priateľská k deťom.

Vhodne zvolené farby vyčarovali kúsok abstraktného umenia

Patrik, 9. roč

MINULÝ ŠKOLSKÝ ROK SME SA ZAREGISTROVALI NA WEBOVEJ STRÁNKE UNICEF A ODOSLALI SME FORMULÁR. NAŠOU PRIORITOU BOLO ZAPOJIŤ SA DO PONÚKNUTÝCH AKTIVÍT A SPLNIŤ PODMIENKY, ABY SME ZÍSKALI TITUL „ŠKOLA PRIATEĽSKÁ K DEŤOM. NAŠI ŽIACI PRIJALI VÝZVU, ABY MOHLI POMÔCŤ DEŤOM V AFRIKE.

VZDELÁVACIU AKTIVITU SME USKUTOČNILI V NAŠEJ ŠKOLE DŇA 28. 05. 2021 FORMOU PREDNÁŠKY NA TÉMU „CHCEM POMÁHAŤ A ŠPORT POMOCI“.

FUNDRAISINGOVÚ AKTIVITU SME USKUTOČNILI FORMOU „BURZY“ VÝROBKOV NAŠICH ŽIAKOV. ZA DOBROVOĽNÝ PRÍSPEVOK SI KAŽDÝ ZAMESTNANEC SLVS MOHOL ZAKÚPIŤ VÝROBKY NAŠICH ŽIAKOV. PONUKA TRVALA 1 TÝŽDEŇ A PODARILO SA NÁM VYZBIERAŤ 57 EUR, KTORÉ SME POSLALI NA BANKOVÝ ÚČET UNICEF-U.

PRE ZÍSKANIE TITULU SME SPLNILI VŠETKY TRI ZÁKLADNÉ PODMIENKY.

TEŠÍME SA Z DIPLOMU, KTORÝ NÁM UNICEF POSLAL.

TENTO ROK NA NÁS ČAKAJÚ NOVÉ AKTIVITY ZA ROVNAKÝCH PODMIENOK. SÚ O TO LÁKAVEJŠIE, PRETOŽE TENTO ROK UNICEF OSLAVUJE 75. VÝROČIE SVOJHO VZNIKU. PRI TEJTO PRÍLEŽITOSTI OSLAVY OKRÚHLEHO VÝROČIA BOLA VYDANÁ E-KNIHA S NÁZVOM „POMOC CHUTÍ PO ARAŠIDOCH.“ PRIBLIŽUJE NÁM SVET HUMANITÁRNEJ POMOCI A ZÁROVEŇ HĽADÁ ODPOVEDE NA OTÁZKY AKÉ JE TO BYŤ HUMANITÁRNYM PRACOVNÍKOM? S AKÝMI PROBLÉMAMI SA MÔŽEM V TERÉNE STRETNÚŤ? A NIE JE TO VŠETKO TAK TROCHU NEBEZPEČNÉ? PREČO CHUTÍ POMOC PO ARAŠIDOCH?

ODPOVEDE PRI ČÍTANÍ BUDETE HĽADAŤ S MÁRIOU SLIACKOU, KTORÁ JE ZÁROVEŇ VÝKONNOU RIADITEĽKOU UNICEF NA SLOVENSKU A KTORÁ SA ZÚČASTNILA HUMANITÁRNYCH MISIÍ. ČO ZAŽILA A AKO ONA VNÍMA HUMANITÁRNU POMOC SA DOZVIETE PO PREČÍTANÍ PÚTAVEJ A ZAUJÍMAVEJ E-KNIHY.

ĎAKUJEME.

SAMO, 9. ROČ.

FOTO: UNICEF/INTERNET

Foto: © UNICEF/UN0225944/Libório

DO ZŠ PRI SÚKROMNOM LIEČEBNO-VÝCHOVNOM SANATÓRIU SENEC CHODIA ŽIACI 5.- 9. ROČNÍKA. MNOHÍ NAŠI ŽIACI POCHÁDZAJÚ Z PROSTREDIA, KTORÉ MÔŽEME Z HĽADISKA ŠÍRENIA VÍRUSU HIV OZNAČIŤ ZA RIZIKOVÉ.

DOSTATOK INFORMÁCIÍ POSKYTNUTÝCH VHODNOU FORMOU JE V TOMTO PRÍPADE JEDNÝM Z NAJÚČINNEJŠÍCH SPÔSOBOV, AKO DETI ZO SOCIÁLNE ZNEVÝHODNENÉHO PROSTREDIA CHRÁNIŤ. V RÁMCI KAMPANE 2021/22 SME SA ZÚČASTNILI VIACERÝCH AKTIVÍT.

PREMIETLI SME SI FILM „ANJELI“. NAŠA REAKCIA BOLA VEĽMI EMOTÍVNA. ABY SME POCHOPILI VÁŽNOSŤ TEJTO PROBLEMATIKY, ZREALIZOVALI SME PREDNÁŠKU NA TÉMU HIV/AIDS. REAGOVALI SME SPONTÁNNE. SAMI SI UVEDOMUJEME, ŽE PROSTREDIE, Z KTORÉHO POCHÁDZAME, NIE JE PO TEJTO STRÁNKE BEZPEČNÉ A ŽIVO SA O DANÚ TÉMU ZAUJÍMAME NAĎALEJ.

SÚČASNE S TÝMITO AKTIVITAMI SME SA ZAPOJILI DO TVORBY VÝTVARNÝCH DIEL NA TÉMU „LOGO PRE ČERVENÉ STUŽKY“. ZAPOJILI SME SA VŠETCI, KAŽDÝ Z NÁS VYMYSLEL VLASTNÉ LOGO. VYBRAŤ Z VYTVORENÝCH DIEL BOLO PRE PANI KLAUDIU VEĽMI ŤAŽKÉ, NO SÚŤAŽE SA MOHLI ZÚČASTNIŤ IBA TRI Z NICH.

PO UKONČENÍ POBYTU V SLVS SA VÄČŠINA Z NÁS VRÁTI SPÄŤ DO PROSTREDIA, Z KTORÉHO SME PRIŠLI. NEJEDEN Z NÁS SA V ĎALŠOM ŽIVOTE STRETNE SO SITUÁCIOU, KTORÁ JE Z HĽADISKA NAKAZENIA SA VÍRUSOM HIV RIZIKOVÁ. TO, ČO NÁS MÔŽE OCHRÁNIŤ, JE HLAVNE INFORMOVANOSŤ. DOSTATOK INFORMÁCIÍ, PRAVDIVÝ OBRAZ O TEJTO CHOROBE, NÁM V BUDÚCNOSTI MÔŽE POMÔCŤ OCHRÁNIŤ SA PRED AIDS.

SAMO, 9. ROČ.

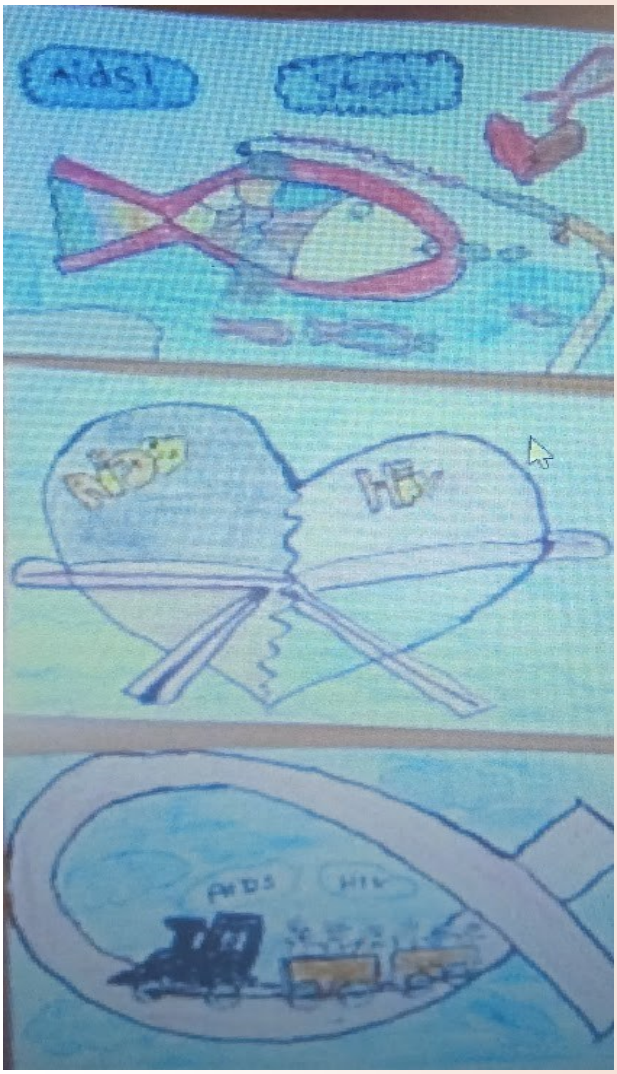

FOTO: PANI STANKA

všetko sa začalo sadením šafranu. Netušil som, že tým môžem niekomu pomôcť, ale vysvetlenie som si nakoniec prečítal na informačnej tabuli, kde som sa dozvedel všetko, čo som potreboval vedieť, ale aj to, čo som už dávno vedel. Nástenku sme pripravili s pánom Štefanom počas vyučovania a už pri tejto zmysluplnej činnosti (nemusel som sa učiť), som pochopil, prečo je dôležité byť vlastencom. Prečo je dôležité pripomínať si, kto za nás v II. svetovej vojne bojoval a kto položil aj za mňa život.

Zamyslel som sa (naozaj iba na pár minút) a pochopil som, že sadenie šafranu je jedna z mnohých navrhnutých aktivít, ktoré sú akýmsi symbolom úcty k jeden a pol milióna židovských detí, ktoré zomreli počas holokaustu. Strašné si len pomyslieť na toto číslo. Oveľa strašnejšie je, že umrelo toľko detí naozaj. Som naozaj rád, že žijem v mieri a pokoji a odteraz sa naozaj nebudem sťažovať, že som v SLVS (veď to je prechádzka ružovou záhradou).

Žltá farba kvetov nám má pripomínať žltú hviezdu a aj preto sadíme šafran do tvaru židovskej hviezdy. Áno, to je ten symbol, ktorý boli Židia nútení nosiť na viditeľnom mieste na svojich šatách.... To bolo naozaj neľudské.

Zo všetkého ma najviac zaujalo poznanie, že sadením šafranov odovzdávame posolstvo mieru a spomienky na holokaust si treba pripomínať preto, aby sa viac takéto hrôzy nezopakovali. Aby sme sa poučili a ctili si svoju vlastnú vlasť, boli hrdí, že sme Slováci a môžeme slobodne žiť ako iné národnosti na európskom kontinente.

Už chápem, prečo je také dôležité byť Slovákom a v jednote s týmto poznaním byť na to hrdý.

Som pyšný na to, že som súčasťou veľkého spoločenstva Slovákov, ktorí tu už nie sú medzi nami, ale bojovali za mier a za zachovanie mojej generácie.

Som rád, že ma naši dedovia v minulosti chránili, aj keď otvoreným bojom proti nepriateľovi.

Vzdávam úctu tým, ktorí prežili hrôzy II. svetovej vojny a každý jeden šafran nech pripomína nám všetkým, že už žiadne deti by nemali umierať pre dospelú ľudskú hlúposť a malichernosť.

Vzdávam úctu tým, ktorých dnes s hrdosťou nazývame „spravodliví medzi nami“. Obyčajní ľudia s veľkým srdcom, ktorí pomáhali zachraňovať ľudské životy napriek tomu, že boli ohrozené tie ich vlastné.

Symbolicky ďakujeme: Miep Gies z Amsterdamu, Magde a André Trocméovcom z Francúzska, Stefanovi Mikovi z Krakova, Oskarovi Schindlerovi z Nemecka.....Ďakujeme a nezabudneme na Vaše posolstvo.

Martin, 9. roč.

Rozruch na výchove. Bambusové tyčky, lepidlo, povrázky....nožnice a iné nebezpečné vecičky. Nebezpečné? Áno. Budeme musieť vyrobiť šarkanov. Úloha to nebola ľahká. Strávili sme s tým dosť času. Ujasnili sme si pravidlá a dohodli sme sa, že sa nebudeme hádať. Podarilo sa. Dva dni sme si spestrili výrobou šarkanov. Každý po svojom, ale mali sme spoločný cieľ. Jožko prekvapil svojou farebnou fantáziou, martin sa sústredil na motúziky, samuel potreboval veľa igelitu a lepiacej pásky, šaňo si potichu niečo mrmlal popod nos.... Ostatní šli na víkend domov.

V nedeľu sme si vyhlásili koniec a porovnávali sme si šarkanov. Každý vynaložil úsilie, ale obavy nás neopustili, pretože sme ani netušili, či šarkany budú lietať. Počkať na dobrý vietor a slnečné počasie je dosť zdĺhavé a tak sme vymýšľali básničky a rečňovačky...

Letí šarkan ponad stromy
Cerí zuby na tie domy
Fúkaj, vetrík, fúkaj
Len sa nenadúvaj.....

X x x

Šarkan, šarkan usmiaty
Pehami si posiaty
Vyleť hore do neba
Prines dobro od boha

A takto sme si krátili čas a spomínali sme na leto a bezstarostné dni, ktoré prídu až na jesenné prázdniny. Dúfam, že dovtedy naše šarkany poletia.....

Poleteli. Ale až pred prázdninami sa rozfúkal chytľavý vietor a my sme sa rozhodli, že teraz je ten správny čas.

Nepoleteli všetky šarkany, ale tie, čo leteli dodávali nám všetkým pocit slobody letiaceho vtáka, ktorý rozprestrel krídla a už ho niet. My síce krídla nemáme, ale dopriali sme let naším šarkanom.

Patrik, 7.roč.

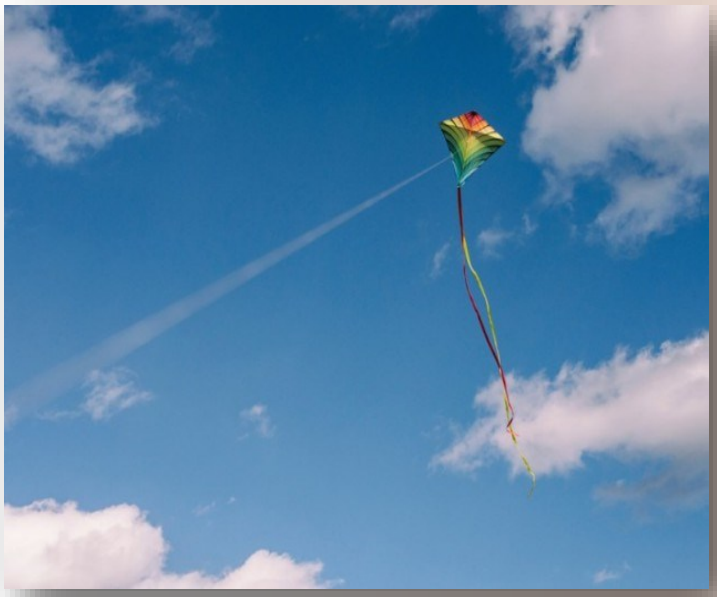

ZDROJ: FACEBOOK

ZDROJ: FACEBOOK

ZDROJ: INTERNET

V nonsense začína zima. Všetci sa tvária primrznuto. Aj sa tak niekedy cítia. A je im zima na nohy. Ani šáliky nemajú, lebo by zošaleli. Chúlime sa k sebe, zvečerieva sa a slnko už zapadá na západe. Zhasína svetlo o piatej a o šiestej sa už prezliekame do pyžama. No kto to kedy nevidel. Postojačky zaspať nad ničím zvláštnym. Sme ako bojkovia v zajacovom kožuchu a na muchotrávke si všetky zvieratká postavili záchranný čln. Zdá sa mi, že svet sa zbláznil do ružova a my sme si posadali okolo ohňa na koberci ako dvanásť korbáčikov. Mimoriadne nasilu sme si otvorili myseľ do budúceho pondelka, že si uvaríme slabý odvar nacvičenej básne pre kamarátov z nedeľnej školy v ohio. Tam sa nedá dostať po svojich. Iba ak si kúpiš spiatočnú letenku do protismeru. A tak sme si napísali vylomeniny na všetky meniny od narodenia.

Najkrajšia báseň prišla na svet z ohňa kobercov a lietajúcich iskričiek zamrznutej drene v nanukoch. Júj, ale ma striaslo pri tejto hubovej polievke, keď som dopísal naozajstnú bodku bez dĺžňa.

Stretli sme sa potajomky na chodbe pod blikajúcou tmou

Ty si ma milovala a ja som žiaril tajomstvom

Blikali nám oči ako oranžová na semaforoch pred poštou

Ešte sme neležali v snehu pod kostrou vysilených slov o tomto pozemskom besnení

Zazdalo sa mi, že tam svietiš baterkou, ale vedel som, že to iba krútiš kabelkou

Nechal som ťa čakať náhodou o minútu dlhšie, ale v tom

Prišli nečakané správy a bolo po snívaní pod lampou

Boris, 8. roč.

Láska to je kráska, nie je v nej žiadna vráska a zamotáme sa do nej ako páska.

Mirko, 8. roč.

Láska je o tom, že muž a žena sa majú radi

Páska všetko zalepí, aj zlomené srdce.

Maska srdca sa nikdy neroztrhne a vráska je kráska.

Samko, 8.roč.

Zabudni, moja, že budeš moja láska, veď máš na tvári masku a pod ňou vrásku, radšej si kúpim pásku.

Neznámy autor

Láska nebola nikdy tak ľahká

Veľa ľudí sa sklamalo, srdce sa dolámalo, a potom ho už nezalepila ani páska.

Veľa ľudí je falošných, na tvári maska, ale lásku venujem len mojej mame.

Ona je žena môjho života.

Veľa stresu, zle som robil,

Na tvári sa jej objavila aj tá vráska.

Ale ona je pre mňa tá najväčšia láska, pred ňou určite žiadna maska.

Samo k., 8. roč.

Domov veľký

Lvs je domov veľký

Pre malé aj veľké deti.

Máme sa tu všetci dobre,

Keď si navzájom pomáhame

Drzosť sa tu nevypláca

Za slušnosť je dobrá pláca.

Hodnotenie je super vec

Keď domov chodiť chceš.

Šaňo, 7. roč.

Slvs senec—nie je každej ceste koniec

Chodia sem dobré aj zlé deti, len nech neskončia ako smeti

Tu sa naučia, že život nie sú len samé fety

Každý sa tu učí, vzdeláva, aby už na ulici drogy nepredával

Moja rodná dedina—to je moja rodina

Už nebudú žiadne lúpeže, lebo všetci dolapení pozerajú cez mreže!!!

Na svete je veľa vecí, ale iba jedna ma dnes teší

Že je zo mňa lepší chlapec.

Patrik, 7. roč.

O škole

V škole je dobre. Mám tam kamarátov, učiteľov a vychovávateľov. Raz prišiel chalan s menom jožko mrkvička a veľmi rád som sa s ním spoznal. Ale psst, nikomu ani muk. A viete prečo? Lebo tam robí hanbu a stále čosi vymýšľa. Vybral sa raz za pani učiteľkou a dopadlo to pre neho veľmi zle. Poslali ho do polepšovne. Stále odtiaľ utekal a bol karhaný. takto to ubiehalo dva roky a nezlepšil sa. Odišiel do reedukačky a každý deň mal rozbitý nos a tam bol do osemnástky. Zlepšil sa v správaní. V škole ho chválili, že má samé jednotky. Vrátil sa do 9.a a začal odznova. Vyhýbal sa chybám a všetci ho chválili, že sa zmenil preto si dávajte, deti, pozor, aby ste nemuseli tráviť čas v takýchto zariadeniach ako Jožko mrkvička.

Danko, 7. roč.

O knižnici

Bola raz malá knižnica, ktorá sa volala Viktória. Mala rada ticho, deti aj dospelých. Raz do nej vošlo malé dievčatko, ktoré rado čítalo. Prečítala už veľa kníh. A v tejto knižnici hľadala poslednú knihu, ktorú ešte musela prečítať. Ale tá kniha sa stratila. Dievčatko odišlo domov s plačom a plakalo a plakalo: “mami, stratila sa mi tá obľúbená knižka. Nechala som si ju na poličke s úmyslom, že si ju prečítam ako poslednú.“ mamina ju začala utešovať: „Neplač. Určite sa nájde. Možno si ju iba niekto požičal. A ak sa nenájde, kúpim ti ju v kníhkupectve.“ Na druhý deň sa dievčatko vrátilo do knižnice, aby pohľadalo stratenú knižku. Mama jej prichystala desiatu, aby tam nebola hladná. Dievčatko začalo hľadať, keď tu zrazu pri vyberaní jednej knihy spadlo ďalších pár kníh z police. Chcela ich vrátiť naspäť, keď zrazu uvidela tú poslednú, ktorú mala v pláne prečítať. Dievčatko bolo šťastné a rozbehlo sa rozpovedať príbeh svojej mame. Obidve sa potešili a zasmiali. Dievčatko prečítalo poslednú knihu z knižnice.

Danko, 7. roč.

Môj pes beny

Je to jednoducho príbeh ako som chcel psa. Blížili sa moje narodeniny a mamine som povedal, že chcem psa. Mamina mi nič nepovedala, len vzdychla so slovami: "vieš, že o psíka sa treba starať?“ no a bolo po zábave. Mamina mi určite kúpi zase ponožky. Smutný som sedel v izbe a rozmýšľal, aké by to bolo mať psa.no áno, treba sa aj o psíka starať. Ale ja by som sa staral.

Jedného dňa som videl, že mamina surfuje po internete. Prisadol som si k nej a hľadali sme spolu vhodný psí útulok s vhodný psíkom. Vybrali sme si a spolu sme sa na druhý deň vybrali presne tam, kde bol môj vysnívaný pes. Ešte som netušil, že je vysnívaný, ale prehliadka netrvala dlho, lebo mi padol do oka. Beny. Môj beny. Lietajúce uši v povetrí a krútiaci chvost. Keď sme sa na seba pozreli, boli sme šťastní. Kto viac, to si už nepamätám. Bol to on, ktorý si získal moje srdce a odvtedy je náš. A zážitkov s ním mám veľa. Som ten najšťastnejší človek na svete, lebo mám benyho a mamina mi urobila najkrajšie narodeniny. Ďakujem.

Tomáš, 7. roč.

Akcia „Ďakujeme“

Každý z nás mal niekedy potrebu za niečo poďakovať. Nikdy nie je neskoro povedať slovo ďakujem. Ale niekedy je to ťažké. Buď nemáme čas alebo sa míňame s tými, ktorým to chcem povedať.

Ale toto je pravý čas, kedy sme všetci dostali možnosť vyjadriť poďakovanie slovami, kresbou alebo stačilo iba povedať „Ďakujeme.“ Tak ako na výchove aj v škole sa rozbehla akcia „Ďakujem“ a my sme sa pustili do tvorivej činnosti. Vznikli pekné a zmysluplné poďakovania, ktoré vyčarili úsmev na tvári každému dospelému. Stihli sme naozaj všetkým poďakovať. Vojdite s nami do galérie a inšpirujte sa.....
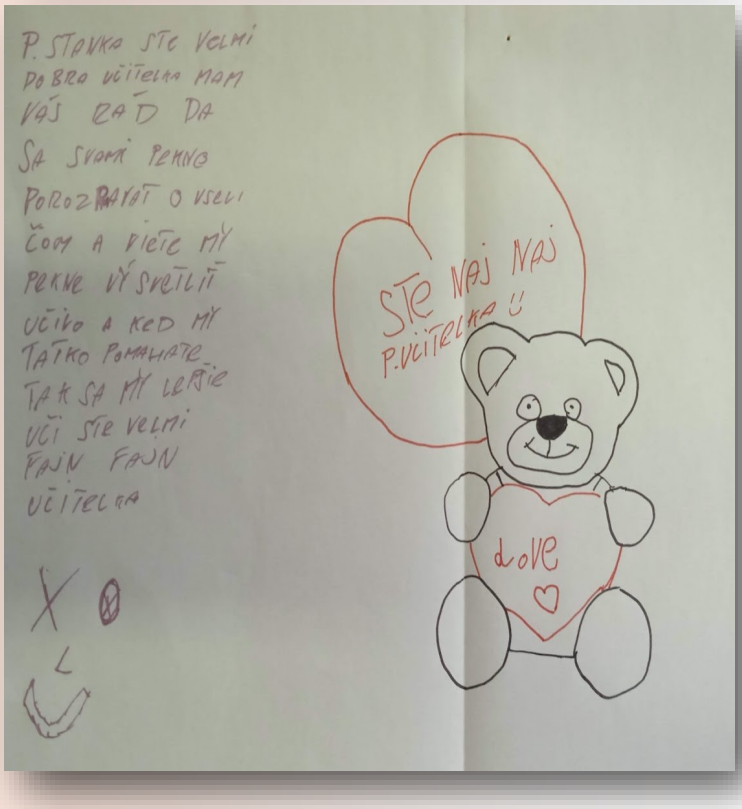
Patrik, 9. roč.